

μπαρκάρω

μπαρκάρω, ρ. [*<μσν. μπαρκάρω <ιταλ. imbarcare*]. **1.** επιβιβάζομαι σε πλοίο για να ταξιδέψω ως επιβάτης, ιδίως όμως ως πλήρωμα: «επειδή δεν μπορούσε να βρει δουλειά στην πόλη, αποφάσισε να μπαρκάρει». (Λαϊκό τραγούδι: *και με σπέρτα έχω φτιάξει ένα τόσο караβάκι, σαν τελειώσει η ιστορία θα μπαρκάρω για Ινδία*). **2.** συνοδεύω κάποιον μέχρι το πλοίο για να μπαρκάρει ή προβαίνω σε όλες τις ενέργειες, σε όλες τις τυπικές διαδικασίες βοηθώντας τον να μπαρκάρει: «πήγε να μπαρκάρει τον αδερφό του που φεύγει ταξίδι και θα επιστρέψει || τρέχει στις διάφορες υπηρεσίες για να μπαρκάρει τον αδερφό του, που φαγώθηκε να γίνει ναυτικός». (Λαϊκό τραγούδι: *στη φυλακή δυο τρεις φορές με βάλανε για σένα και τέλος με μπαρκάρανε στα έρημα τα ξένα*). **3.** φορτώνω σε πλοίο κάτι: «μόλις μπάρκαρε το εμπόρευμα για την Αίγυπτο, γύρισε ευτυχισμένος στο γραφείο του». Αρκετός κόσμος μπερδεύει το ρ. με το *παρκάρω*, οπότε ακούγεται: «πήγε να μπαρκάρει τ' αυτοκίνητό του και θα 'ρθει». **4.** κατευθύνομαι από το μέρος που βρίσκομαι για κάπου αλλού: «είναι ώρα που μπάρκαρε για το σπίτι του». Από την εικόνα του караβιού που αφήνει το λιμάνι και ξανοίγεται στο πέλαγος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας